

R. K.
408
6

II n
7413

(x1903844)

De vita & morte
ILLVSTRIS. ET
GENEROSI VIRI DOMINI
 TYCHONIS BRAHEI, EQVITIS DANI,
 Domini in Knudstrup, Huenæ Hellefonti Insulæ Præfe-
 cti, Astronomorum hoc seculo Principis, die 24.
 Octobris, Anno M. D C I. Pragæ
 desiderati,
ORATIO FVNEBRIS

Johan. Iessenii à Iessen.

BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(SALE)

SVSP

ICIO.

P R A G A E

Typis Georgij Nigrini. Anno M. D C. I.

EFFIGIES TYCHONIS BRAHE OTTONIDIS DANI
 DNI DE KNDSTRP ET ARCIS VRANIENBURG IN
 INSULA HELLISPONTI DANICI HVENNA FVNDATORIS

R
 RA
 no
 ste
 tam
 h
 eò no
 infeli
 spes
 etion
 mus.

RVDOLPHO II. IMPE-
RATORI INVICTISSIMO, AVGV-
STISSIMOQVE, DOMIMO SVO
CLEMENTISSIMO.

Amdudum, CLEMENTISSIME CAESAR, patriam
deseruimus Daniam, consanguineos, & quos charos
habuimus, & à quibus amati sumus, omnes. Peregrina-
tionem hanc lubenter tulimus & sustinuimus forti-
ter. Nam illorum instar omnium nobis erat parens
noster Tycho Braheus. Sed cum nunc is etiam, ita iubente DEO, vi-
tam hanc mortalem cum immortali altera commutarit, quò felicior,
eò nos, tanto solatio, & praesidio maximo destitutos, longè reddidit
infeliciores. Nusquam igitur, post DEVM, quam in Te, nobis orphanis,
spes vnica summaque relicta cum sit, in Tuam nos tutelam & prote-
ctionem recipi, clementiam erigi atque seruari, subiectissimi supplica-
mus.

Tychonis Brahei haeredes.

DE VITA ET MORTE DN.
TYCHONIS BRAHEI. &c.

Oratio

D. IOHAN: IESSENI.

Vix quenquam ego, Illustres, Generosi, Nobiles, Amplissimiquè omnium ordinum Viri, tam duri cordis esse existimo, quem inexpectatum amici, etiam vulgaris, mortis nuncium non commoveat. Certè quos necessariorum eorumquè, qui vitæ autores ipsis extitère, aut quibus ij etiam lucis huius causa fuerunt, vel à quibus beneficio affecti aliquo sunt, occubitus vehementer non conturbet, hos ego saxa potius, quàm homines, pronunciarim. Et quidem luctus huiusmodi, cùm inter paucos sit, unam vel alteram domum non egreditur, aut saltem extra unicam sese non exeret civitatem, quandoquidem privata alicuius commodi jactura singulos non attingat. Communis vero boni privatio, quoniam cunctis vim inferat, omnibus damnum adfert, indequè profectus dolor meritò quoque omnes exercet; et tanto gravius eius amissio, cuius usus fuerat in vitá maximus. Quem verò vestrùm, per **DEVM** immortalè, ingens illud Naturæ bonum Generosum dico & Nobilissimum Virum, Dn. Tychonem Braheum Equitem Danum, cujus nomen per totam Europam diu jam exauditum est celeberrimum, latere potest? Et profectò ne in hominum quidem censu, nedum literatorum ordine reputandus is, qui ignoret quantis beneficijs literatorum genus is auxerit, divinis plane et nulli unquam ævo intermorituris ingenij sui monumentis, quibus quæ in cœlestium motuum ratione priscos fugerant plurima, indefessò labore, feliciq; operâ, nos & posteros nostros dexterrimè instituit. Un

de si, qui vivimus, vel invidiæ tabe affecti, vel ignorantiae febris ægr
 ingrati istud diffiteri, & scientes videntesque, ignorare velimus: po
 steritas tamen, si quæ modò ulla futura est, eaque erudita, æstimat
 ra, maximopereque istud deprædicatura. Hunc vos virum tantum
 Astronomiæ restauratorem, cæterorumque illius artificum hoc secul
 lo facile principem, ante oculos vestros videtis depositum, vide
 mortuum, quem fato functum passim nunc inaudiunt exteri, far
 certè omnibus ingratissima; qui certatim paulò post condolentiæ fu
 atque luctus publicum edituri sunt testimonium; quibus etiam, d
 bium citra ullum, istud in votis nunc est unicum, ut, aliã cum re ipsu
 prosequi amplius nequeant, saltem funerationis postremo officio n
 biscum præsentem afficiant. Quantò igitur magis nobis, qui adsum
 & quorum oculis triste hoc spectaculum obversatur, istud velle
 præstare maximè convenit? Quod etiam, & frequentes, & lubent
 agimus, unâque tristi hoc vultu, gestuque, afflictissimos ipsius hæ
 des erigimus, nec parùm consolamur. At me, ut verum fatear, h
 magis magisque ad luctum invitant, inprimis cum apud animum
 peto meum, inopinatum & subitum occubitus Tychonis nunciu
 primum in funestas ædes ingressum, ubi conjugem honestissim
 præ dolore sibi fermè exemptam & semimortuam, lecto affixam
 ducatissimam sobolem, obvolutâ facie, in tenebris, humi sedent
 & gementem; parietes pullatos; turbatam familiam totam; deni
 TYCHONEM meum feretro impositum, prius mortuum aspexiss
 quàm ægrotantem percepissim: eundemque adhuc intueor, eo pl
 affectu qui solatium exspectare potius, quàm id præstare alijs del
 vel possit. Sed in tanta animi mei consternatione, quò me & vo
 mnes fortassis reficiam, illud hoc tempore, quod passim usurpari
 let, mihi occurrit, impatientius eos solum plorandos, quorum tur
 vitam inhonesta mors insecuta sit; haud verò mori, quos virtus

DE VITA ET MORTE

estet immortales. Id si sic habet, veluti verissimum est, TYCHON
ster mortuis haud erit accensendus: quod omnium sese faciebus
erat virtus conspicua, ad cuius lucis clarissimos radios excæcari ne-
se sit mendaces noctuas. Nam si quis clarâ patriâ natus, celebris
licandus; si generosis ortus parentibus, primam virtutis sementem
cepisse putandus; si liberaliter educatus, liberalis & ipse habendus;
exelso ingenio præditus, sublimium disciplinarum adore incensus,
que occupatus, exelsus & ipse existimandus; si ex fortunæ bono-
n affluentia felix censendus; si ingenii, editis in publicum in-
ntis & monumentis, planè diuinis, is tantò excellentior aliis,
antò sese alij hisce inferiores; si regibus, virisque principibus
hæc charus, fortunatus exclamandus; si clarorum & magnorum
minū applausus & collaudatio, laudatum & ipsum efficit; si com-
odus vltus thalami; si morigera soboles; si denique placida mors,
am atque etiam beatum præstare possunt: profectò TYCHONEM
strum omne hic tulisse punctum, pro virili meâ ostensurus sum.
quanquam optarim, alteri cuiquam, cui maior dicendi vis, minor
tem ex luctu animi perturbatio, hæc partes iniunctas esse: tamen,
n de eo viro verba mihi facienda sint, qui seipsum, etiam me tacen-
cum in viuis esset, bonis omnibus prolixè probavit; ea etiam suppe-
rerum copia, vt quid è tantò dicendorum numero, pro temporis
gustiâ, potius omittendum, quam commemorandum, cogitare ne-
se sit; onus hoc mihi imponi tantò faciliùs passus sum. Quò etiam
duxit plurimi temporis liberalis & suauissimi nostri conuictus,
oris mutui, mutui officij recordatio, & denique hospitij nunc mei
tinatio paulò ante mortem amicissima, & insuper in ipso deside-
m mei hoc postremum. Veritatis igitur simplex cum sit oratio,
n est, quod à me verborum ampullas, aut vllum insolentem ser-
mis habitum, hîc expectetis; quandoquidem deformia fucos desi-

derem
sit vt
inde
tiente
nia ef
clara
mina
vicin
in ec
hom
tantu
ob v
funt
regia
Non
perio
regna
mite
minu
nem
infel
spect
ges, r
nipu
sign
tur.
cem
Scan

DN. TYCHONIS BRAHEI.

derent & glaucomata, nullâ cerussâ indigeat per se decora facies, parq̄;
 sit vt orationis nostræ indumentum respondeat formæ vestitus. Pro-
 inde multa me paucis, illustria humilibus, læta tristibus proferre, pa-
 tienter admittite. Patriam ergò quod attinet, ea TYCHONI nostro Da-
 nia est; quæ aliquot iam ante Christum natum seculis regiâ dignitate
 clara, plures semper sagatos, quàm togatos, genuit: Iulij Cæsaris ■
 minas animosè contempsit, impetus illatos viriliter depulit, & cum
 vicinis populis frequentia bella gessit. Incolæ quibus Rex imperat,
 in equestrem & plebeium statum distincti. Inter equestris ordinis
 homines, qui inibi sanè amplissimus est, primario loco Brahei repu-
 tantur, qui ex Sueciâ, jam olim reges comitati, splendidissimis feudis,
 ob virtutem, fidemq̄, in militiâ constanter præstitam, in Dania ditati
 sunt. Ante sexentos annos unum atque alterum ex hac familiâ ad
 regiæ dignitatis fastigium euectum, in annalibus Danicis legitur:
 Non pauci quoque Monasteriensem Episcopatum illum aureum su-
 perioribû temporibus administrarunt. Quin & hodie in Sueciæ
 regno nobilissimo ex Braheis orti supersunt qui Regi proximi Co-
 mites salutantur. Et coram aspicitis Inclytum & Generosum Do-
 minum Dn. Ericum, Comitem in VVesingeburgk, Liberum Baro-
 nem in Rhedebhollen, Dominum in Lindtholm, qui ut domesticum
 infelicem abiens dolet patriæ statum, sic funeris agnati sui præsens
 spectator tristissimus. Braheos genus suum ad Gostavos, Suetiæ Re-
 ges, non injustè referre, vel nummus quidam argenteus, juncorum ma-
 nipulo notatus, à Regeq̄; Iohanne III. signatus, confirmat. Nam eo in-
 signi ad stemma deducendum, comprobandumq̄; suum omnes utun-
 tur. Natus est TYCHO noster, anno Christi 1546. decimo quinto De-
 cembri, inter nonam & decimam horam matutinam, Knudsturpij, in
 Scania siti, patri Ottoni, Viro militari & magnanimo, primogenitus:

DE VITA ET MORTE

naria haëtenus superstes audita est, per plurimos annos vidua; foëmi-
na gravis, pietatis & pudicitiae toti sexui exemplum. Hæc filium su-
um sollicitè admodùm educavit ad sanctitatem & virtutem cohorta-
ta sedulò, cui is vicissim omne præstitit obsequium: Quæ indoles egre-
gia, in prima succrescente ætate, patruo suo Georgio Braheo admo-
dum grata ipsum eò impulit, ut, cum liberis careret proprijs, hunc ad-
optatum sibi asciverit, domi parentis loco, pædagogi operâ informa-
rit, donec decimum & sextum ætatis annum prætergressum Lipsiam
emitteret, ubi, summâ alacritate literarum bonarum viam ingressus
altiorem, in ijs pauxillo tempore ità progressus est, ut excelsi ingenij
signa ediderit manifesta. Naturâ propensus erat ad cœli studium,
cui tam diligenter incumberebat, ut, invito præceptore domestico, (cui
juris studium cum discipulo tractandum injunctum fuerat) libellos
astronomicos passim coëmeret, sinequæ intermissione perlegeret, Bar-
tholomæo Schulteto, tùm studiorum causâ Lipsiæ degente, clam in-
consilium adhibito. Noctu sereno cœlo, pædagogo inscio, lecto se-
se subducens, sidera omnia è globo exiguo absque magistro etiam ad-
didicit, velut etiam radio astronomico Planetarum motus diligenter
observavit, atque sic integrum triennium Lipsiæ exegit; id quod &
postea, VVitebergæ & Rostochij, sedulò & constanter continuavit.
Postmodùm, cum peregrinandi ipsum invasisset desiderium, Augu-
stam Vindelicorum profectus, inibi in consulis Iohan. Baptistæ Hen-
zeliij horto maximum Quadrantem ligneum erexit, veluti & aliud,
quod Sextantem dicunt, instrumentum, quibus creberrimè syderum
motus exploravit. Inde in Italiam properans maximam illius par-
tem perlustravit, atque de hisce disciplinis, cum viris, harum periti-
avidè multumquæ contulit, unde indies magnam Astronomiæ noti-
tiam indeptus est. In patriam per Helvetiam regressus, Basileam

solum ob loci celebritatem, virorumq; doctorum, illic commoran-
 tium, complurium convictum, sed etiam quod regio isthæc, in trium
 amplissimorum regnorum concursu, Italiam, Galliam, & Germa-
 niam jungeret, è quo per crebriores literas cum eruditis agere com-
 modiùs posset. Quod dum seriò secum constituisset TYCHO, Rex Da-
 niæ FRIDERICVS II. Princeps literatorum amantissimus, de hoc
 ipsius proposito certior factus, accersitum pluribus dehortatus est ra-
 tionibus, vtquè in patriæ potius gloriam domi studia hæc vrgeret &
 perficeret, adhortatus. Et ne aulicis strepitibus, aliisque impedimentis,
 turbaretur, HVENNAM, Helleponti Insulam, Latinis Venusiam di-
 ctam, vltro obtulit: Ex Camerâ item annuos certos redditus exsolui-
 iussit. Hanc TYCHO acceptans conditionem insulam ingressus est de-
 solatam, quam breui tempore splendidissimis quibusdam ædificiis
 habitabilem, veluti & egregiis hortis, agris, piscinis, amœnam & fœ-
 cundam, cultissimamque effecit. Instrumenta motibus cœlestibus, ac-
 curatissimè obseruandis, idonea, quæ iam Pragæ in Curtiano Palatio
 viua aspicitis omnia, magnæ molis, at maioris artificij machinas, fa-
 bricauit quamplurimas. Ex Academiis studiosos, pictores, sculptores
 cartopæos, typographos, omnisque generis artifices alios accersuit
 ipsis victu & amictu liberaliter prospexit, salaria item distribuit. Illic
 dies, noctesque, visum, lectum, auditum, scriptum, pictum, sculptum &
 fabricatum. Summatim; laboratum, vnicèque cœlum spectatum est
 Horum operum fama mare traiecit ipsum, vniuersam Europam pene-
 trauit, eaque ex omni parte inuitati, cateruatim, quotidie, spectatû ac-
 currerunt plurimi, quos hospitaliter excepit omnes, & pro dignitati
 ratione singulos, Reges, Principes, horum Oratores, legatos, Comi-
 tes, Barones, Nobiles, Studiosos; imò tabellarios; quæ quanti sumptu-
 res fuerit, cuius æstimare facilius est, quàm imitari. Nam, quod ip-

DE VITA ET MORTE

joachimicorum, laudabili ædepol prodigalitate, in Astronomica impendit. In hac Insulâ per hosce labores nata TYCHONI est NOVA ILLA MVNDANI SYSTEMATIS HYPOTHESIS, quâ hanc, quam inhabitamus, Terram, totius quidem vniuersi medium statuit, motus tamen omnis, secus quàm Copernicus voluit, expertem nec etiâ iuxta hanc orbium omnium secundi mobilis centra versari, quod Ptolomæo visum est, permisit: Sed ambo solummodò mundi lumina, & vnâ remotissimam omnium aliarum contentricem, Octauam Sphæram, in circumuolutionibus suis, Terram, tanquam centrum, spectare indulgit: reliquos verò quinque planetas circa solem, veluti regem suum, gyros ducere, ipso in omnibus illorum reuolutionibus, in medio constituto, affirmavit. Hoc ingeniosissimo inuento cœlestium apparentiarû omnium exactissimas rationes reddidit, hoc obscura illustravit, dubia explicauit. Stellas fixas mille multoties & diuersis instrumentis, nec mechanicè, sed per triangulorum rationes, viginti & vnus anni labore pertinaci & indefesso, accuratissimè restituit, absque quarum rectificatione haud vllus constaret verus cuiusq; planetæ locus. Solis quoque & Lunæ motus quàm emendatos hic reddiderit, censere artificum est & laudare. Parem quoque diligentiam circa Planetas reliquos adhibuit: Neque quicquam, quod ad divinæ Astronomiæ instaurationem, perfectionemque, facere noverat, unquam vel segnis intermisit, vel invidus dissimulauit, occultauitque: id quod partim iam editi ipsius in lucem libri, partim excudendi, prolixè demonstrant. Astronomia mechanica, quam VVandersburgi, arce Ranzouianâ, ad Hamburgum sitâ, propriis typis, & ichnographiis elegantibus, primo regressus sui ex Daniâ anno, publici iuris fecit, instrumentorum fabricam & eorundem vsum, fideliter commonstrat: sine quorum ope & subsidio vix vlla obseruationum constaret certitudo. Stellarum au-

to principium habetur necessarium & fundamentum: quod reliquo-
 rum planetarum rectè demùm sequitur instauramentum. Postremum
 opus, citra quod frustra suscipiuntur alia, prædictionum formas in-
 geniose explicat. Atque hæc, ni fallor, vniuersæ Astronomiæ forma
 est, ad quam mihi TYCHO quoq; nostræ scriptiones suas direxisse vide-
 tur. Et iã profectò ex 36. an. certissimis obseruationib. absolutissimū,
 quod ab eo vnicè & diu expectatum, in publicum emisisset Astrono-
 miæ Theatrum, nisi migratio ipsius è patriâ, & inde vsque loci ali-
 quoties mutatio, operæ moram inieciisset perniciosam: cuius mutatio-
 nis & discessus ipsius causas, quas perhibuit graues & necessarias, alio
 malo commemorare. Verùm hanc temporis jacturam facilè resar-
 ciiisset commodissimum otium, quod ipsi ante annos tres Augustissi-
 mus Cæsar RVDOLPHVS. Imperator secundissimus, fecerat clementis-
 simâ in Bohemiam euocatione, & sustentatione liberali, nisi, proh fa-
 tum implacabile, hunc dira mors, diuino PRINCIPIS, & nobis omni-
 bus, insperatò ademiisset. Nihilominus ne quis frustrà ipsum vixisse, &
 cœptum tantum, non verò absolutum, ipsius opus existimet, sciat, &
 tot annorum luculentis obseruationibus, quas, thesauri loco, sibi sem-
 per proximas & custoditissimas habuit, quasque, Daniâ excedens, na-
 ue expositas, eo modo, quo aliquando Iulium Cæsarem, magnâ pugna
 & clade elapsam, suos ferunt commentarios, allocutus & exosculatus
 est, habere hæredes, quibus etiam hæc, iã animam agens, serio com-
 mendauit, ædificiū Astronomici sufficientem materiam, cui forma
 inducere possent Viri tres egregij, & TYCHONI, mathematicarum &
 disciplinarum peritiâ, noti & chari, & aliquandiu domestici, Doct
 Melchior Iostelius, Magister Christianus Longipontanus, & Magist
 Iohan. Keplerus, inter cuius manus hæc omnia nunc versantur.
 quanquam Dn. TYCHO BRAHEVS, vt adiuuandum commune bonu
 vnicè natus, sic ad præstandum non tantùm per totam vitam propo

sus, sed sollicitissimus fuerit, adeò vt nullum laborem subterfugerit,
 nullis sumptibus pepercerit: nihilominus, vti mos mundi huius est,
 aliquot hominum (si etiam tales homines sint) reprehensiones eua-
 dere non potuit. Alijs enim ab auitâ degenerare virtute visus est,
 quòd equestri ordinis, & grauissimæ autoritatis, homo, literas, & ex
 hisce mathematicas disciplinas tractaret, nec priuatim tantùm ijs de-
 liciaretur, (quo fortassis apud hosce veniam impetrasset aliquam)
 sed inde etiam publicam expectaret laudem atque gloriam: Dignus
 reputatus, cui nobilitatis ademptum resignaretur priuilegium. Huius-
 modi domi & foris sustinenda compluria ipsi fuerunt iudicia; solo ri-
 su, veluti & solebat, refutanda simplicitas & rudis ignorantia. Quòd
 si enim inscitia stemma meretur, quis agrestibus futurus nobilior? Sin-
 scientia insignes efficit, quænam mathematicâ potest nominari præ-
 stantior? id quod docti intelligunt. Verùm tolerabilis isthæc quo-
 lammodò fuerat iudicij infirmitas hominum, errore potiùs, quàm
 studio, eò dementiæ prolapsorum. At ab ijs, qui eruditionis titulis
 insolescunt, qui literarum & morum bonorum professiones sibi ven-
 dicant, imò ab ijs, de quibus optimè semper, suomet ipsorum etiam
 testimonio, meritis fuerat, falsas criminationes, infamesq; calumni-
 as, expectare & perferre, res mihi videtur longè impatientissima. Hoc
 factò, ante annos pauculos, quidam ingeniosus & doctus, sed absque
 religione & virtute homo, tetricum & famosum contra præstantis-
 simum hunc virum divulgavit scriptum, quale in hoc genere non
 vidit antiquitas, nec fortassis spectatura est unquam posteritas.
 Non sat fuerat infamatori illi plagium committere literarium, &
 Lychonis Hypothesin, Vraneburgi repertam, falsariè pro proprio
 evento venditare, nisi etiam Virum auiti generis, summæ eruditio-
 nis & inculpatissimæ vitæ, cum totâ ipsius honestissimâ familiâ, sex-
 uis contumelijs & totidem mendacijs, apud alios si non deforma-

tum, suspectum saltem reddidisset. Et profectò jure actum cum hoc
 fuisset, velut etiam jam agi coeptum fuerat, nisi mors feram illam
 singulari beneficio affecisset, & poenae subduxisset commertissimæ.
 Sed quemadmodum TYCHO ipse sese, dum viveret, contra ejusmodi
 calumnias, conscientiae innocentiam, plurimorum item Illustrium &
 doctorum Virorum judicio, consolatus est: sic etiam cuilibet rectè
 sentienti eadem hæc non abundè non possunt satisfacere. Ob in-
 geniij & doctrinæ excellentiam, nominisque celebritatem, Inviçtissi-
 mus Cæsar RVDOLPHVS, Princeps sapientissimus, (quem meritò primo
 loco nomino) in aulam suam accersitum voluit. FRIDERICO vero I I.
 Daniæ Regi, tam charus, tam magnus, tamq; bonus habitus, ut nihil,
 quod majoris momenti fuerat, absque hujus scitu susciperet. IACOBVS
 III. modernus Scotiæ Rex, carmine TYCHONEM laudavit. ERNESTVS,
 Elector Colonjensis, plurimùm huic semper favit. GVILIELMVS,
 Hassiæ Landtgravius, per multos annos, literis, de rebus, ad Astrono-
 miam spectantibus, cum ipso certavit: quæ primo epistolarum ipsius
 libro editæ continentur. VDALRICVS, Dux Megapolitanus, quò in Da-
 niã ipsum retineret, nihil non tentavit. Longum foret omnes, per
 Europam, ex imperiosâ familiã natos, defunctos & superstites, quo-
 rum ad TYCHONEM clementissimæ extant literæ, & spectantur mu-
 nera, huc accensere. Sed eruditorum, Dij boni, quot exaratarum ad
 ipsum epistolarum volumina, abstrusis quæstionibus plenissima? Nec
 ullum hoc seculo opus eruditum, & in Philosophiã egregium, divul-
 gatum, in quo non TYCHONIS nomen aliquoties legatur, in quo non
 ad ipsius auctoritatem provocetur. Et, ut è plurimis paucos nominem,
 Franciscus Patritius, Clavius, Scaliger Iosephus, Vlmus, Maginus,
 Röllinus, honorificè hunc, & frequenter, scriptis suis compellant.
 Quis igitur tam exmens erit aut sensus reprobi, qui non tot Illustrium
 & doctorum virorum candidis de DN. TYCHONE censuris ipse etiam

DE VITA ET MORTE

subscripturus sit, veritatiq̄ue calculum adiecturus suum? Non Deum
 TYCHONEM facio sed hominem fuisse, & scio, & affirmo, cui nobiscum
 omnibus errare arque labi fuit commune. Non diffiteor quoq; aut
 pernego, & suos ipsum habuisse nævos, quibus mortalium haud ex-
 pers ullus est. Istud tamen, coram quocunque, certâ cervice testari
 possum, & testor quoque, totis illis novem mensibus, quibus, trienni-
 um ante, VVitebergæ cum familiâ mihi convixit hospes, eum sese
 gressisse erga Deum & Homines, quod Christianum & literatum ho-
 minem apprimè decuit: cum conjugè honestissimâ suiq̄ue observan-
 tissimâ fceminâ, maximâ vixit concordia: liberos, ex octo adhuc sex
 superstites ad pietatem & modestiam assuefecit: filios, qui ipsi duo, stu-
 diis, ac & colo filias occupavit, odio peccatorum seminario, infensis-
 simus: nec diffluere cæteram quoque familiam passus est. Cõforti suæ
 facilis; seueritate verò reliquos continebat in officio; erga peregrinos
 comis; hospitalis; liberalissimus in pauperes. Verbis ipsius veritas, &
 breuitas; gestui & vultui grauitas; consilio prudentia; factis felicitas
 inerat. Nihil fictum, nihil simulatum in ipso, sed scapham sca-
 pham appellabat; vnde omne, quod sustinuit, odium. Nihil in ipso
 humile, nihil deiectum, sed sublimem ferebat supra omnes fortunæ
 minas animum. Nulla in ipso, præterquam temporis, animadaersa a-
 uaritia: ipsi vita studia erant; deliciae verò meditatio; diuitiæ scientiæ;
 virtus nobilitas; religio dilectio. Fastum detestabatur omnem, omnem
 inanem sanctitatis iactantiam. Non iræ tenax & offensionum, sed ad
 condonandum facilimus; vtque vno dicam verbo, quod ab alijs expe-
 ctabat, idem promptissimè præstabat singulis. Prodesse cunctis stude-
 bat, nocere vero nemini: Habere, quæ plura de ipso verissimè prædi-
 carem, si id, qui me grauitè exercet, luctus fineret, nec nossem vobis
 aliâs hæc omnia satis superque cognita & perspecta. His animi doti-
 bus TYCHO noster præditus cum viueret, quibus etiam nunc in

mis bonorum viuit, & victurus perpetuò est. Has exornarunt fortuna
 bona, quæ hæreditate consecutus fuerat amplissima, veluti insuper
 sperare poterat olim maiora. Neq; etiã corporis hũc destituit bona atq;
 decus: erecta statura, firma & virilia latera, facies decora & aperta, quã
 ante annos triginta Rostochij quidã noctu, ausu prorsus sicario, læsit
 vestigio ad mortẽ vsq; semper conspicuo. Valetudine antehac semper
 vsus fuit prosperrimã & inoffensã, quẽ deinceps loci mutatio & ipsan
 paulatim immutauit, nutantemque reddidit: vnde & ipse breuioris vita
 coniecturã desumpsit. Aestate præteritã deterius longè habere cœpit
 quod tamen, quantum potuit, apud suos dissimulauit. Crebriores cum
 amicis læticias abrumpens de morte sermones instituit: quin & domi
 familiã intereã temporis plurima animaduersa prodigiosa, veluti &
 meus aliquid Genius præsensit. Nam eo ipso, quo ægrotare hic cœpi
 die, ego historiæ Anathomix Pragensis finem imponens V Vitebergæ
 atque ad lectorem præfationem amanuensi meo dictitans, plurimo
 rumque fautorum & amicorum nomina recitans, de repente hæc iussit
 scribere: Tu vero, Generosè DN. TYCHO, fermè mihi excideras. Nam
 ignoro hætenus cœlum an terrã potiùs habites: num suspicias, an de
 spicias. Salue tamen mihi cum ΤΥΡΟΤΙΟ nostro, (quem similiter
 ignorabam mortuum) vbicunque sis, plurimum. Dies, quo in mor
 bum incidit, 13. Octobris erat, quem ipsi intempestiua inuitauit ver
 cundia. Ad Illustrissimi enim viri cœnam cum aliis vocatus hospite
 vrinam suppressit, quæ, confesso protracto auçta, vesicam itã distēdi
 vt, quasi luxata, postmodũ excernere volēti, ampliùs non obedierit.
 Hinc subsequuta ischuria, & doloris vehementia, quã, cucurbitæ insta
 attractus sanguis visicæ phlegmonem induxit, quam illicò, vt sole
 febris comitata continua, & ab hac leuiusculum exortum delirium
 Qui affectus eò à me designatur deductiùs, ne veritati forsã vis fi
 Necte, cum insus mortem præcessit vltim

DE VITA ET MORTE

obtinuit eas à morbo inducias, vt magnâ facilitate & consideratè plurima ordinaret. Et quemadmodum poeticæ à pueris vsq; fauens studiosus expeditum & elegans fudit carmen: ità morti vicinus vere cygnæâ canere prolixè auditus est, quam etiam multoties suos iussit excipere: ardentissimos ad DEVM, pro concessâ vitæ vsurâ, pro exhibitis innumereis beneficiis, pro publicâ concessâ pace, pro tributâ toties CAESARI lætâ victoriâ, proq; bonis abundè in commune collatis omnibus, hymnos modulatus est; pro placidâ animæ emigratione, pro cœlesti diuersorio, profundis suspiriis supplicauit; Ecclesiam, Rempub. suosq; omnes fluminæ protectioni commendauit; curam egenorum habere sine respectu omnium suis seuerè iniunxit; piè & honestè viuere, diuinumq; sperare auxiliū iussit. Atq; sic, inter preces & cohortationes, nobis omnibus & vitæ huic valedixit, tam tranquillè, vt deficere nec visus sit, nec auditus. Sic itaque die ab hinc duodecimo, qui erat 24. Octobris, cum annos vixisset 54. menses 9. dies exactè 14. humanis exemptus est vir illustris & Generosissimus DN. TYCHO BRAHEVS, singulare Naturæ beneficium, & literaturæ ornamentum; quem non tam clara patria, nobiles genitores, corporis, fortunæq; bona alia, quàm excelsa mens, & diuinum ingenium, carum amabilemquè principibus, doctisq; viris, adeoq; vniuersis, præstitère, cuius mors, quam pia & honesta vita præcessit, haud mala esse potuit: eius nūc exuias, & quicquid in ipso mortale fuit, terræ committimus, officio humanitatis vt postremo, sic maximo: pars ipsius verò melior, hoc est, anima, IESV CHRISTI seruatoris nostri sanguine preciosissimo redempta, cœlum, quod antea suspexit & meditatus est, cum beatis omnibus, inhabitat, cunctaque hæc inconstantia despiciens, vitam iam viuitt verè immortalem.

Epitaphium.

Iam dudum sursum, nunc primum specto deorsum,
Despiciens mundum, suspiciensque Deum.

DISTICHON ANNVM, MEN-
SEM ET DIEM OBITVS O-
STENDENS.

OCTobris V Isaeft Vt LVX VICeSIMa
q Varta,
AVLa sVbIt CæLItc Generose TyCho.

A. I.

C

ELEGIA IN OBITUM EIVSDEM
Dn. TYCHONIS BRAHE.

TV quoque funebris pars haud incognita pompa,
Appositos lacrumis funde Elegia modos.
Terrigenas animis potuit qui sistere caelo;
Terrigenum tumulo conditur ecce manu;
Assuetosque oculos caelestem pandere lucem
Fusa super tenebris invida claudit humus.
Gratuler ambiguum est, an laxem frena dolori?
Dum meditor, lacrumas utraq; causa ciet.
Infelix mundi soboles, homo dedite mundo;
E mundo re'liquum quid tibi parca facit?
Quando etiam lethes Sapientia mergitur undis,
Divinasq; animi mors populatur opes:
Nec jam sideris frigentia pectora curæ
Demulcent solitis vitâ abeunte modis.
Si pars est hominis melior, mens edita cælis,
Vilia si terræ pondera corpus habet;
Si probat ipse Deus, pecudum contemnere vitam,
Pinguia non ventri thura adolere deo:
Sed memorem esse sui, celeresq; patrare per annos
Dignum aliquod tanta nobilitate decus;

*Si potior mentis quam corporis ulla voluptas,
Pulchrior illius si, meliorque labor;
Si patrias animo prestat decurrere sedes,
Et laudem auctoris commemorare Dei:
Debuerant equidem pulchrae molimina mentis
Occidui fato corporis esse super.
Nunc veluti nigris fulgens in nubibus arcus,
Has simul ac venti dissoluere, perit:
Non secus astrorum tot jam quaesita per annos
Notitia, & celeris mobile mentis opus,
Quod visum Vranie fertur mirata sub astris,
Exemplo sensus obstupefacta sui:
Heu mihi, non potuit motu superare cerebri,
Nec nisi progressis sensibus ire comes.
Scilicet ipsa etiam quondam pulchra astra peribunt,
Et res instabiles fluxa sigilla decent.
Scilicet exiguum est, & vasto ex aequore gutta
Quicquid sidera de ratione tenes.
Utque bibit floris lux irradiata colorem,
Ipsa sibi nullus de Phaetonte color:
Non aliter viles sensu monstrante figuras
Mens hominis, crasso corpore mersa, videt.
Aut tenue aut nihil est, species aut proxima vero,
Aut pars in promptu est, pars ad aperta latet:
Divinos puro donec de fonte liquores
Corporis è vinculis, morte soluta capit.
Non igitur miser est, lacrumis non aptus acerbis,
Solatur domini quem modò blanda manus,*

Oblitum levium, capiat quò maxima, rerum,
Iam vacuum curis, improba vita tuis.
Non poter as lethum pulchram prævertere palmam,
Arte triumphat à, sideribusq; venis
Non poter as penitus doctrinam extinguere mentis;
Quam spargit toto plurimus orbe liber.
Audiit hinc vivus magnas Pæana per urbes,
Posteritas omnis quem benè grata canet.
Gratulor hanc meritò sortem. Sed causa doloris
Non levis à nostrà nunc mihi parte venit.
Non mea tam longæ jungam suspiria pompæ?
Miene hilarem jubeat publicus esse dolor?
Nam veluti si quâ stagnantibus incidit undis
Scrupulus, & fluctum motio prima dedit;
Addit se in spacium, viresq; acquirit eundo
Circulus, atq; omni littora parte ferit:
Non aliter, qui jam Pragensi mæror ab urbe
Nascitur Eois occidusq; plagis,
Regna per & gentes, magis ac magis auctior, errans
Conturbat vestras Auster & Eure domos
Dania cum primis Braheum patria plorat,
Famq; suum Atlantem non abijisse velit.
Illustrisq; domus, columen, Braheia, regni,
Occubitu Solis, lumine cassa, sui,
Luget & ad luctum socios vocat ordine Billos,
Rudros, Rantzovios, pulchraq;serta Rosa.
Stemma viri fulgens, regnum sibi vindicat unum:
Doctrinam censent omnia regna suam.

Fama

Fama Caledonium longè tranabit in orbem
Signa q̄, meroris Rex Jacobe dabis,
Musarum cultor celebris, tecum q̄, per orbem
Musarum quotquot mystica sacra colunt,
Seu princeps ditione potens, seu Flamen honore,
Quos loquitur propriâ pagina scripta manu;
Seu quocunq̄, loco stellarum conscius artis,
Cui fuit in voti parte, Tychonis amor.
Non ita fatidicas ibant crebra agmina Delphos,
Sollicita ambiguos aure notare sonos:
Quàm super arcano cœlorum plurima motu
Braheas adijt litera missa manus.
Conticuit vates, migrant oracula terras;
I, quære hinc alios Delphia turba deos.

TV verò ante alios Cæsar, ter maxime Reges
Non aliquem motum corde latente capis?
Venerat immiti Phœnix dilapsus ab Arcto,
Atq̄, in Tentoniâ nidificabat humo.
Phœnicem propriâ voluisti cernere in aulâ:
Non alia imperio dignior ales erat.
Venit summa dies, prepararunt fata receptum
Phœnicem flammis Phœbe adolere tuis.
Quò minùs hunc flocci credam Te pendere casum
Impedit officium, diuè Rudolphe, tuum,
Armatum Imperij depellere finibus hostem,
Tutaripacem justiciamq̄, domi,
Et studia atq̄, artes validas plantare per urbes,
Vnde hominum capiat commoda multa genus,

Percipiatq; Dei justas sapientia laudes:
Hæc sunt imperij munia summa tui.
O utinam nunquam tua sceptrâ fatiget Erinnis,
Arma domi nemo concitet, arma foris,
Nulla intemperies languentia corpora tentet,
Quod satis est, fundat terra, petantq; manus.
Non idè nulli cingant tua lûmina fasces,
Non minor hinc regi retribuatur honos:
Te duce certatim speculentur sidera cives,
Quantâq; divinæ sint monumenta manus.
Scilicet hæc una est divini meta laboris,
Hæc hominum decuit vita beata genus,
Hanc equidem Eois vitam vixisset in hortis,
Si posset vetitis abstinuisset bonis.
Nunc immorigeros Nemesis divina, magisq;
Irux hominem duro pectore plectit homo.
Terra homines plectit, tribulos committuat aristas,
Torrida nunc æstu, nunc adoperta nive.
Hinc genus Adamidum duras damnatur ad artes:
Sidere à cunctis non vacat arte frui.
Hanc tamen esse tuam voluerunt numina curam,
(Parimmortali regia turba Deo)
Has etiam ingenuas in sceptrâ reponere curas,
Quoq; potes, arctas amplificare, modo.
Tempora nobilibus condunt pereuntia signis;
Ætatem mundi pectora bruta docent;
Quanta sit, expediunt, cœlorum condita moles,
Quamq; sit humane commoda forma domus.

Ne

Ne velut ignota vivat peregrinus in urbe
Terrigena, hospitij nescius ipse sui.
Incipe mortalis, stolidos deponere fastus
Quantula de mundo portio, quæso, tuâ est?
Quin etiam humanos adjutant gnarviter usus
(Ores ingratis sæpe iteranda viris.)
Vranien fecunda Ceres Bacchusq; loquuntur,
Fauni Capripedes, Arcadiusq; deus,
Vranie instabilem constrinxit Nerea nautis,
Æolia, Vranie subjuga, castra dedit,
Hæc avis Hispanos alium deduxit in orbem,
Huic cessit clausas gens tremefacta fores,
Vranie Bataros servâ servavit ab Arcto,
Quos fugit multo tempore clausa dies,
Tanta dedit quondam cultori premia dives;
Non equidem cunctas, credite, fudit opis;
Claudit inexhaustam gremio prædivite gazam,
Dat nova non pigris munera, culta, viris.
Vim cæli reserare viri, venit agnita ad usum
Ignotæ videas commoda nulla rei.
Clausâ aperire labor: sed apertis, non labor, uti
Naturæ, ingenio, vim reserare viri.
Mi quoq; Diva potens, propius perculta, dedisti,
Ne cruciet mentem vana superstitio.
Dulcia non poterat compscere somnia Moses
Suspicio magnos fecerat astra, Deos:
Fortè etiam magicas venissem promptus ad artes,
Eliciens Orco, quos regere astra putant:

Intima quantissp̄per non ad penetralia veni,
Explorans vires lux animosa tuas.
Consulat astrorum vires, quicumq; laborat
Cum fructu vetitis obvius ire libris.
Tuq; adeò immanes terris avertere pestes
Si (quod Sacra jubent.) dive Rudolphe cupis;
Si tibi sunt cordi miser & nova commoda vitæ,
Gloria si summi, cultus amorq; Dei:
Hanc etiam clemens studiorum amplectere partem,
Consciam & astrorum perge fovere Deam.
Stravisti Scythicum non unâ clade tyrannum:
Imbellem exsuperâ tandem etiam invidiam.
Millia militibus, veniant modò singula Musis:
Neutra gravant reditus invida lingua tuos.
Si tamen usq; adeò multos rapit omnia miles;
Si cunctas adeò Mars populatur opes;
Servanda est inopi tantilla pecunia fisco;
Et nihil est studijs, sordide Rhetor, opus:
Deme cathenato preciosa monilia collo,
Sit simplex vestis, mensaq; parca tibi;
Luxuries inopi famuletur publica fisco,
Nam nihil est illis, sordide Rhetor, opus.
Tunc etiam fovæ fisco cedemus honores;
Astra locum castris, ingeniumq; dabunt.

Iohannes Keplerus mæstus
posuit.

IN.

INCOMPARABILIS VIRI TYCHONIS
BRAHE Atlantis Cimbrici, & Equitis Torquati
Elogium.

EDuxit, perhibent, immani mole Gigantes
Simplicibus tellus denuò culta viris.
Hi tentare quidem Cœlos ascendere quondam,
Quos tamen in terram Dii repulere statim.
At nostris alium videas genuisse diebus,
Ipsam cui Cœlum sarcina parva fuit.
Hic, cui non totus terrarum quæ patet, orbis
Sufficere, eventu iudice non potuit,
Hic, dico, ille Gigas, quem fama reclamitat, hærnis
Astriferos cœlos imposuisse suis.
Hic, voluit stellas flammantes inter Olympi
Vivere, sic scrutans intima claustra Poli.
Vnde refert nobis victor Mystera cœli,
Quicquid est occulti magnus Olympus habet,
Hinc videas monumenta viri, quæ Cœlitus ipse
Edoctus, nobis conspicienda dedit.
Hæc si vidisses oculis Diodore, ~~Magnis~~ stupendis
Dixisses septem connumeranda tuis.
Cedite jam Primi Inventores, cedite tandem
Viribus hic cerebri vos facit arte rudes.
Hei mihi! Quid video? rumpit mea verba quid inter?
O mea quid subitus occupat ossa tremor!
Occidit! hei vobis Cœlum fulgentiaq; astra!
Occidit ipse Tycho summus est alter Atlas!

Qui

Quid vestrum TEIXOS misistis abire Tychonem,
Cui semper vestri maxima cura fuit.
Antea quem nobis, ecce, astra de dère benignè,
Invida nunc oculis surripuère meis.
Non ego macresco. Neq̄, si mihi vera fatendum,
Terra fuit tantum digna tenere virum.
Nunc Tycho ipse SVO speculans spatiatur Olympo,
Atq̄, ipsi specula est, quod fuit ante scopus.
Ergo sui voti compos jam despicit alto
Osorem, dicens: Nil tua dira moror.
Nil tua dira moror, Fortunæ victor & ipse
In terris posthac degere non cupio.

Paullus Ianus Colding
Cimber.

FINIS.

DESP

ICIO

Q4 Th 7913

ICLO

DESS

1077

ML

R.K.
408
6

IL
GEM
TYCH
Domin
eti,

BIB
PON

S V S

x 9903844
te

ET
DOMINI
TIS DANI,
i Insulae Praefe-
ipis, die 24.
ga

RIS

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(HALLE)

ICIO.

DC. I.

II n
7413

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8

KODAK Color Control Patches © The Tiffen Company, 2000

Kodak
LICENSED PRODUCT

Blue 3/Color Black

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

